

KOHALIK

Kohus tagastas kohtuniku süüasja prokuratuuri

Harju maakohus saatis aprillis altkäemaksu võtmises kahtlustatava Tartu maakohu kohtuniku **Eveli Vavrenjuki** (pildil) ja tema kaas-kohtualuste, vandeadvokaat Olev Kuklase ja pankrotihaldur Sirje Taela süüasja tagasi prokuratuurile.

Kohus saatis kriminaalasja tagastamise prokuratuuri, et see saaks kohtueelse menetluse lõpuni viia. Kohus viitas, et olukorras, kus prokuratuur on rikkunud kriminaalmenetluse seadustikus sätestatud nõudeid, ei ole võimalik kohutl nimetatud minetusi kõrvaldada ning märgitud nõuete rikkumine toob endaga kaasa süüdistusakti tagastamise prokuratuurile. Kuklase sõnul on riigiprokurör Taavi Pern alates mullu 24. aprillist järjekindlalt eiranud tema ja advokaadibüroo õigusi. „Kuklase on Pernilt juba ligi aasta otsa palunud võimalust saada tutvumiseks endaga seotud kriminaalasja materjale, aga Pern on sellest järjekindlalt keeldunud,“ selgitas Kuklase. Nüüd pöördus Kuklase sõnul Pern e-mailitsi tema poole. Riigiprokuratuuri süüdistuse järgi on Vavrenjuk eelistanud pankrotimenetluste haldurite oma tuttavaid ning väidetavalt teinud enda sõpruskonda kuuluvate pankrotihaldurite puhul prokuratuuri arvates soodsamaid otsuseid, saades selle eest juristidevahelises diskussioonis tasuta õigusabi, selgitas Kuklase. Normaalsest inimsuhetest ei kaasa selise abi andmisega kunagi mingisuguse vastuteene saamise ootus, seisab Kuklase kaitsja vandeadvokaat Jaanus Tehveri kaitsesaktis. Just sedalaadi suhetega on käesolevas kaasuses tegemist ka Kuklase ja Vavrenjuki vahel ning nende kvalifitseerimine altkäemaksu andmiseks/võtmiseks või mis tahes muuks kuriteoks on kõige tagasihoidlikumalt väljendades põhjendamatu ja ekslik, seisab kaitsesaktis.

JÄRELEVALVE: 44 tehnolevaatajale tehti leppetrahv

Eelmisel aastal alustati tehnolevaatusega tegelevate ettevõtete asjus 148 järelevalvemenetlust: üks menetlus lõppes ettekirjutusega ja 44 leppetrahviga – seda kogusummas 12 050 eurot, seisab majandus- ja taristuministri Taavi Aasa vastuses riigikogu liikme Heljo Pikhofi esitatud küsimustele.

Järelevalvemenetlust alustati 77 juhul saadud vihje tõttu ja 71 juhul seoses ohuprognoosiga. Ühel juhul peatati tehnolevaataja atesteerimistunnistus 12 kuuks, sest ta tunnistas ametiisikuna avaliku haldusülesannet täites sõiduki tehniliselt korras olevaks, kontrollimata osaliselt selle tehnoseisundit ja arvestamata puudusi. **SIIM RANDLA**

TEADMISED DISTANTSILT: hommikul saadad lapse jõuga arvuti juurde, õhtul kangutad teda sealt välja

Peaaegu terve õppeaasta kestnud hariduseksperiment äratas vastakaid arvamusi

ASSO LADVA asso.ladva@ohtuleht.ee

„Distantsõppe videotundide kasutegur on noorem koolieas suhteliselt väike. Pool ajast kulub sebbimisele ja korrahoidmisele, ülejäänud teeb ema või isa lapsega koos kodus hiljem ära. Täita lehekülgede kaupa töövihi- kuid ja üles pildistada ning pilte kuhugi eri keskkonnadesse üles riputada on digiajastul suht tüütu, et mitte öelda mõttetu,“ võtab pereema Piret oma distantsõppest saadud kogemuse kokku.

Arvamusi sellest, kas distantsõpe on olnud edukas või siis lootusetu ettevõtmine, on sama palju kui sellega kokku puutuvad lapsed, emad, isad ja õpetajad. Kui aasta tagasi põhjustas äkiline distantsõppele üleminek palju segadust ja arusaamatusi, siis nüüd on enamik õppeasutusi saanud järje peale. Kindlasti on aga selliseidki kooli, kus ei ole korralikku süsteemi tekkinudki, nagu võib Pireti kirjeldusest välja lugeda.

Konarlik algus

Teismelise tütre ema Evelin leiab, et distantsõppe algusaegad olid eelmisel kevadel päris kohutavad. Nimelt ei toimunud siis tema lapse koolis mingeid veebitunde. „Õpetajad ladusid ülesanded lihtsalt e-kooli. Kui laps ei saanud aru, siis järgnesid halvad hinded,“ ütleb ta.

Nüüd on tolles koolis siiski mõnevõrra veebitunde. Ja kui õpetaja on vaeva näinud ja veebis õppematerjale ette valmistanud, siis on see ju kena. Tõsi, laps on laps ning vahel juhtub sedagi, et ta magab lihtsalt sis-

se. „Minu meelest on see ebaaus, et kui ta tunnis ei osale ja saab selle eest halva hinde, siis ei saa seda hiljem parandada,“ leiab ema.

Neljanda klassi poisi isa Jaan oli mingil hetkel kooli peale päris marus. Nüüd on ta juba veidi maha rahunenud ja ka kooli poolt on asi paika loksunud, kuid distantsõppe algus oli tema lapsele mitte konarlik, vaid lausa Ameerika mäed.

„Lapsed ei valda lihtsalt neid programme ja keskkondi, kuhu tuleb sisse logida ja pärast välja logida,“ on ta mures. „Nad ei tea, mis on kasutajanimi ja mis on parool. Ja kui teavad, siis unustavad ära või ajavad sassi. Õpetajad aga süüdistavad, et õpilased on laisad ja kavalad, ei lülita mikrofone ja kaameraid sisse. Tegelikult neid lihtsalt ei olegi,“ kohal. Veel suuremad probleemid tekivad siis, kui sama arvutit kasutab mitu inimest. Siis satub laps talle täiesti võõrasse kohta, ta ei oska sealt välja tulla ning ta on jälle hädas.“

„Distantsõppe alguses mulle kevadel pidid kõik harjuma

uut moodi õppima ja õpetama,“ ütleb Tartu Forseliuse kooli direktor Jüri Sasi. „Meie reageerisime õpilaste tagasisidele veebitundide osas juba eelmisel õppeaastal ning kasvatamise veebitundide mahtu nendes ainetes, kus õpilased seda vajasisid. Sel õppeaastal oli sõnum õpetajatele, et igal nädalal peab igas aines toimuma vähemalt üks ainetund, põhianetes rohkem. See on kenasti toimunud. Õpilaste sõnul on aga raske keskenduda, kui veebitunde on päevas liiga palju (kuni viis) seetõttu tuleb leida hea tasakaal, et neid ei oleks liiga palju ega liiga vähe.“

Koostöö ja spikerdamine

„Tegime veebikeskkonnas bioloogia kontrolltööd – terve klass teeb mõistagi omavahel koostööd ja internet on ju googeldamiseks kogu aeg olemas,“ vahendab abiturient Viktoria oma kõige vihastama panevat distantsõppe kogemust. „Kokkuvõttes sai terve lend muidugi väga kõrge hinded. Selle peale õpetaja vihastas ja ütles, et

Aldo Luud

EKRAANIVÄSIMUS: „Hommikul ajad lapse jõuga arvuti juurde, ülejäänud päeva üritad teda arvuti küljest lahti kangutada,“ räägib pereema Piret.

see hinne sisse ei lähe ning kursusehinne tuleb juba olemasolevate hinnete põhjal. Enamik aga arvestas selle tööga, et saada lõpuks kõrgem tulemus ja see tekitas suure skandaali, mis ei leidnudki lahendust. Mina ja mitmed teised jäid näiteks sellepärast medalist ilma.“

„Kui mingid tööd jäävad tegemata, siis tuleks ühendust võtta lapsevanemaga,“ leiab Jaan. „Mina märkasin poja segadust alles siis, kui päevikusse tekkisid mingid ühed ja ristid. Sain

asjast veel õigel ajal sabast kinni ja nüüd on poiss joone peal. Aga kui ma poleks õigel ajal märganud?“

Käsitöö ja keheline

„Kuigi lapsevanemad hoiavad õpilaste tulemustel silma peal jooksvalt, siis paraku distantsõppel tuleb seda teha sagedamini, et tegemata tööde hulk ei kuhjaks,“ arutleb Sasi. „Aga nii nagu kontaktõppes ei ole spikerdamine lubatud, nii ei ole see lubatud ka veebiõppes ja alati tu-

Rahvusoper Estonia juurdeehitus ärritab muinsus

Estonia juurdeehitus on keeruline teema. Rahvusoper vajab uut saali, kuid väikest kõkatsit ei ole mõtet ehitada. Mahukam lisahoone oleks aga muinsuskaitsete meelest jälle liiga suur.

Riigikogu kultuurikomisjoni käes on Estonia ettepanek, mis näeb ette lisaehitise rajamist praeguse hoone külge. „Teatri olukord peab paranema – ei ole võimalik teha operi-, balleti-, opereti- jm muusikateatri kunsti

vastavalt kaasaja ootustele ja nõuetele, olles täielikult piiratud vanade raamidega!“ seisab rasvases kirjas juurdeehitust tutvustavas plaanis.

Uue pinna ehituse tingibki asjaolu, et praegune hoone ei rahulda moodsa muusikateatri nõudeid. „Muusikateatrit esitatakse ruumis, mis pole selleks ette nähtud ega projekteeritud, akustilised omadused on tänapäevases mõistes kehvad,“ kirjutab rahvusoper.

Ta toob ettepanekus välja sellegi, et juurdeehituse alternatiivina on kaalutud Tallinna linnahalli ruumidesse minekut, aga see pole paraku võimalik ega pakuks ka vajalikku akustilist ja tehnoloogilist lahendust.

Kõnealune projekt on aga niivõrd suurejooneline, et rahvusvahelise muinsuskaitse sperte ühendava organisatsiooni Eesti

haru juht **Riin Alatalu** (pildil) on teinud omakorda riigikogu kultuurikomisjonile mahuka pöördumise. Ta kirjutab, et kavandatud juurdeehitus on küll sama suur, kuid märksa kõrgem kui olemasolev hoone.

„See varjutab olemasoleva, väga suure sümbolväärtuse ja väärtusliku arhitektuuriga Estonia ning täidab bastionaalvõõ-

ndi. Bastionaalvõõnd on oluline tunnusmärki linna ja selle kindlustusvõõndi arengust,“ lausub ta.

Alatalu mõõnab küll, et rahvusoper vajab tõesti uut saali ja väikest ei ole mõtet ehitada. Kuid suur on praeguses asukohas ilmselgelt liiga suur. Ta usub, et uuele operimajale tuleb leida Tallinna kesklinnas teine asukoht.

Muinsuskaitseameti peadirektor **Siim Raie** (pildil) ütleb, Estonia rahvusoper on plaanenendega arutanud ja nad on

